

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Tychonova 221/1, Praha 6, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 208/2013, v řízení o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 10. 2. 2017, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to „*zrušení nesprávně uložené poplatkové povinnosti; doručení žaloby žalovanému a vyžádání všech spisů žalovaného Min. obrany*“ v řízení vedeném u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6 A 208/2013.

Předsedkyně příslušného senátu městského soudu se k návrhu vyjádřila tak, že navrhovatel nesplnil při podání žaloby poplatkovou povinnost. Proto jej městský soud vyzval k zaplacení soudního poplatku. Navrhovatel poplatek nezaplatil, což vyústilo dne 27. 2. 2017 k vydání usnesení o zastavení řízení. K časové prodlevě mezi výzvou k zaplacení soudního poplatku a zastavením řízení předsedkyně senátu uvedla, že nedopatřením došlo k založení spisu bez patřičné procesní reakce. Důvodem byly dlouhodobá pracovní neschopnost referujícího soudce na přelomu roku 2013 a 2014 a následné změny v rozvrhu práce soudu.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žalobce dne 6. 11. 2013 doručil městskému soudu žalobu proti nečinnosti ministra obrany České republiky spočívající v nerozhodnutí o rozkladu podaném navrhovatelem. Usnesením ze dne 29. 11. 2013 městský soud vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu ve lhůtě 14 dnů a poučil jej o následcích nezaplacení poplatku. Toto usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 4. 12. 2013. Dne 10. 2. 2017 navrhovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona o soudech a soudcích, který je předmětem tohoto usnesení. Dne 27. 2. 2017 se předsedkyně senátu vyjádřila k návrhu na stanovení lhůty, což je podrobněji uvedeno v předchozím odstavci tohoto usnesení. Též

dne vydal městský soud usnesení čj. 6 A 208/2013 - 12, kterým zastavil řízení pro nezaplacení soudního poplatku za navrhovatelovu žalobu.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Navrhovatel ve svém návrhu na určení lhůty uvedl, že se domáhá zrušení nesprávně uložené poplatkové povinnosti, resp. nařízení, aby městský soud doručil jeho žalobu žalovanému a vyžádal si od něj správní spis. V dalším podání ze dne 7. 3. 2017 navrhovatel uvedl, že mu „*bylo doručeno po 3 letých průtahách usnesení městského soudu ze dne 27. 2. 2017, čj. 6 A 208/2013 - 12, a proto žádá vysvětlení podivuhodných okolností*“. Je tak nepochybné, že navrhovatel ve skutečnosti usiluje o zvrácení usnesení městského soudu, kterým byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu. Návrh podle § 174a zákona o soudech a soudcích však slouží účastníku soudního řízení k tomu, aby se v případě, kdy má za to, že dochází k průtahům řízení, mohl dovolat určení lhůty k provedení procesního úkonu soudu. V žádném případě nelze tento návrh považovat za prostředek k napadení vydaného usnesení městského soudu. Navíc usnesení, kterým soud vyzval navrhovatele k zaplacení soudního poplatku, představuje výluku z přezkumu Nejvyššího správního soudu [viz § 104 odst. 3 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního]. Co se týče návrhu na určení lhůty k zaslání žaloby žalovanému a vyžádání si jeho spisů, tak ani ten nemůže být důvodný. Je tomu proto, že městský soud již skončil řízení, a to usnesením o zastavení řízení ze dne 27. 2. 2017, se kterým se prokazatelně navrhovatel seznámil (viz vyjádření navrhovatele ze dne 7. 3. 2017).

Přes závěr shora vyslovený vyjadřuje Nejvyšší správní soud podiv nad tím, jak dlouhá časová prodleva nastala mezi výzvou k zaplacení soudního poplatku a zastavením řízení pro nezaplacení soudního poplatku. Usnesení o zastavení řízení představuje jednoduchý a formulářový úkon, na jehož učinění není třeba delší doba přípravy. Důvody uváděné předsedkyní senátu nemohou ospravedlnit výše uvedenou časovou prodlevu, resp. nemohou dopadat na adresáty činnosti soudní moci.

Nicméně, vzhledem k tomu, že městský soud již vydal rozhodnutí, nemohl Nejvyšší správní soud shledat ve věci průtahy, a proto návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. dubna 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu